

השבת של רבי נחמן מברסלב

עם היצר הרע שלמעלה, שהוא בחינת מלאך הקדוש בחינת גבורות ודינים. ועל כן באמת כמה נכשלו אחר כך בחטא העגל ומרגלים כנ"ל. ואפילו אותן שלא נכשלו, אבל עדיין יש עליהם מלחמות בבחינת הנ"ל. ומאחר שיש להם עדיין מלחמות, בודאי אין כולם שוים ויש ביניהם מדריגות בלי שיעור. כי כל אחד כפי מה שזכה לשבר היצר הרע הגבוה שלו, דהיינו להמתיק הדין, כמו כן זוכה לאיזה דרגא.

ועל כן בודאי אין להעריך ולהדמות שאר בני ישראל, אף על פי שכולם קדושים כנגד רגלי משה ואהרן, ואפילו גדולי ישראל האמתיים אין להם להשוות עצמן למשה ואהרן, שזכו למה שזכו.

וקרח פגם בזה, ואמר: **כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה' -** ומאחר שכפר במעלת משה ואהרן, כפר בכל התורה שניתנה על ידם, עד שנאבדו הוא וכל עדתו, והכל על ידי התגרות הדינים שמהם עיקר כל היצרין רעים, מראש ועד סוף, וכנ"ל.

סיפור

(מספר כוכבי אור - ספורים נפלאים)
[אמר המעתיק:] שמעתי מאנשי שלומנו ששמעו מרבי אברהם ז"ל בשם מוהרנ"ת ז"ל, ששאלו אותו בענין הגאולה, איך יכול הדבר להיות שבזמן הדורות הקודמים וכמו בדור רבינו הקדוש לא בא הגאולה, ובדורות האחרונים אשר הולכים מטה מטה יבוא הגאולה?

והסביר על פי משל, שהיה בעולם כרך גדול, וסביבה חומה בצורה וחזקה עד להפליא. וכל המלכים רצו לכבשה והניחו כל כחותיהם, ותקוותם נשאר מעל. כי כל החיילים שלהם נפלו מהחצים שזרקו משם.

ואחר כך, היה מלך אחד חכם מאד, שהלך סביב החומה והביט ונדמה בדעתו שכעת יקח כל הגבורים מחילותיו ויכו על החומה עד שיכבשנה. ועשה כן ונפלו כל חילותיו, ונשאר רק הוא לבדו.

והלך סביב החומה לראות מה פעל שם, וראה בחכמתו שכעת (שכבר החומה מבפנים כולה זעזוע רק מבחוץ לא נכר),

ועל כן, אמרו רבותינו ז"ל באמת שאייתוהו למט"ט ויהבו ליה שתין פולסי דנורא מ"ט לא קם מקמיה. מובן מזה שהתלבש אז איזה דין במט"ט שרצה להתגרות בו ולנסותו. וזה הוא בחינת היצר הרע של מעלה, שהוא בחינת מלאך הקדוש בחינת דינים וגבורות, כנ"ל.

כולם קדושים ... מדוע תתנשאו ?

(מספר לקוטי הלכות - שילוח הקן ד' - ט'
וכל טעותו [של קרח] היה שמחמת גסותו נדמה לו שהכל שוין, ולא רצה להאמין שגם הצדקים הקדושים צריכין מלחמה גדולה עם היצר הרע שלמעלה, שהוא בחינת דינים כנ"ל.

ואמר שמי שזוכה למעלת הגדולים שוב אין צריך מלחמה כלל. ואם כן הכל שוין ואין חילוק בין משה ואהרן ובין שאר הגדולים. ובפרט שאז היו כל ישראל

במעלה גבוה מאד, כי זכו כולם להשגת נבואת פנים בפנים.

וזהו שאמר: **רב לכם כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה' -** היינו כנ"ל, שהקשה **מדוע תתנשאו** וכו' מאחר שכולם קדושים וכולם שמעו בסיני מפי הגבורה כמו שדרשו רבותינו ז"ל, היינו שכולם במעלה גבוה ונתבטל מהם היצר הרע, כי פסקה זוהמתן וזכו לנבואת פנים בפנים לשמוע מסיני מפי הגבורה **אנכי ולא יהיה לך**. ואם כן, מה מעלתכם של משה ואהרן גבוה יותר מכולם, כי איך שייך עוד מעלה יתירה. מאחר שכבר פסקה זוהמתן ובוטל מהם היצר הרע וכולם קדושים וכנ"ל?

אבל באמת כל זה טעה מחמת גסותו. כי באמת, אף על פי שפסקה זוהמתו, עדיין היו צריכין כל אחד ואחד מלחמה גדולה

כל העדה כולם קדושים, ומדוע תתנשאו ...

(מספר לקוטי הלכות - שילוח הקן ד' - ט'
וזה בחינת מחלוקת קרח וכל עדתו, שהיו אנשים גדולים מאד מאד בעלי השגה ורוח הקודש, כמו שכתוב **נשיאי עדה קריאי מועד** וכו' **ראשי סנהדראות** וכו'. ובפרט קרח שהיה גדול מכל הלוויים, כמבואר בכל הספרים; ומהיכן בא זאת ליפול כל כך לחלוק על ה' ועל משה ואהרן?

אך כל זה נמשך מבחינת הנ"ל, שאפילו צדיקים גדולים ונוראים יש להם יצר הרע, רק שהוא בחינת מלאך הקדוש ממש, היינו בחינת גבורות ודינים עליונים וגבוהים, שהם צריכין להמתיקם וכו' כנ"ל. והם צריכים מלחמה גדולה בדעתם, לכבוש ולשבר זה היצר הרע, אף על פי שהוא קדוש וזך; ומי שפוגם בזה ואינו ממתיק הדין כראוי, יכול ליפול בטעותים ומכשולות הרבה, על ידי זה.

אך, יש בזה אלפים ורבות בחינות, כי יש כמה צדיקים שפגמו בזה, ואף על פי שהפגם שלהם היה גדול מאד, אף על פי כן נשארו על עמדם ומתו בצדקתם. אבל יש שפגמו בבחינת היצר הרע הגבוה הנ"ל, ועל ידי זה התגרה בהם כל כך, עד שהפיל אותם מטה מטה, עד שנפלו לגמרי לגמרי, רחמנא לצלן, וכפרו בעיקר, רחמנא לצלן.

כמו שמצינו בד' שנכנסו לפרדס, שבודאי כל הד' היו גבוהים במעלה מאד מאד, שזכו ליכנס לפרדס, אך לא נמלט מהם בשלימות, כי אם אחד, הוא רבי עקיבא, שנכנס בשלום ויצא בשלום. אבל בן עזאי הציץ ונפגע ובן זומא הציץ ומת, אך אף על פי כן נשארו בצדקתם ומתו בצדקתם, רק שפגמו איזה פגם ושגו מה ששגו, אבל אחר קיצץ בנטיעות ויצא מעולמו לגמרי, רחמנא לצלן, ועיקר טעותו על ידי בחינת המלאך, היינו על ידי שראה מלאך מט"ט **דאתייהב ליה רשותא למיכתב זכותייהו** [שניתן לו רשות לכתוב זכותם] וכו'. היינו שהטעות שלו היה על ידי תוקף הדין שהתלבש אז בבחינת מלאך ונתן לו מקום לטעות.

והוא לא עמד בנסיון להשליך דעתו וחכמתו והלך אחר התבוננות שכלו, עד שקיצץ בנטיעות, רחמנא לצלן.

אחינו בית ישראל

העלון שלכם מפיץ את תורת הגאולה של אדמו"ר

רבי נחמן מברסלב, זצוק"ל

העלון זקוק לעזרתכם. תרומות ניתן להפקיד בכל סניפי הדואר, על חשבון

מספר 7-2255-89

תזכו למצוות...

אפילו בזקנים ובחולים וילדים יכבשה. ועשה כן, וקבץ כל השאר נשים וילדים וחולים מה שנשאר לו, והלך וכבש והרס החומה כליל.

וכעת, מי כבש החומה?

אם האחרונים החלושים - הלא אפילו יעבדו בכל כחותם אלף אלפים שנה לא היו עושים אפילו רושם, ורק הכח של הגבורים הראשונים שזעזעו את החומה עד להריסה.

ואם הראשונים - הלא לא כבשו, רק האחרונים גמרו וכבשו.

וכן הוא לענין הגאולה, שהראשונים כמו הצדיקי אמת ואנשיהם, כמו משה רבנו עליו השלום, רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום, האר"י הקדוש, הבעל שם טוב הקדוש, ורבינו הקדוש ושאר הצדיקים זרקו חצים להנחש להסטרא אחרא הס"מ וסיעתו, וכבר זעזעו כל כך הסטרא אחרא עד שאפילו יהיה מי שיהיה מדורות האחרונים, יוכלו לכבוש את הסטרא אחרא ולגמור הברור שיבוא הגאולה.

ובאמת זה המשל מועיל מאד לעבודת ה' בכל האופנים, בהתחזקות לענין עבודת ה' תפלה והתבודדות, ובענין שבירות תאוות ומידות, שאף על פי שזה כמה שנים, ועשה מה שעשה ונדמה לו שעדיין לא פעל כלום, אף על פי כן יתחזק ויתחזק לעשות את שלו עד שיגמור.

וכן בענין דרך ארץ כמו שאמרו חכמינו ז"ל **שלושה דברים צריכין חיזוק** וכו'. ודי לחכימא, כי המשל הנ"ל הוא לכל הענינים.

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - ק"ה)

הצדיקי אמת הנ"ל, שזכו לעבוד את ה' יתברך בכל דברים גשמיים ועסקי חול שבעולם, וזכו להפוך הכל מחול לקודש, על כן יש להם כח להעלות כל נפשות ישראל החוסים בצלם מחול לקודש ומטמא לטהור, ולהפוך הכל לטובה, בכח הגדולות והנפלאות שהשיגו, על ידי תוקף קדושתם בכל עסקי חול.

ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - ט"ו)

עיקר שבח ארץ-ישראל - מה שהתורה משבחת אותה, שהיא **ארץ זבת חלב ודבש**, וכן בשבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ-ישראל - עיקר הכוונה ששם שופע שפע נועם העליון, שהוא שורש כל הנעימות והמתיקות שמלוּבש בכל הטעמים שבעולם.

וזה שורש נעימות ומתיקות הפרות של ארץ-ישראל, ושם דייקא יכולין להתקשר לנועם העליון, על-ידי הפרות הטובים שבה, על-ידי שנוּכה לקדש אכילתם כראוי, על-ידי המצוות התלויות בארץ שכולם במיני מאכל.

וזה בודאי שבח גדול ונורא מאד, כי זה עיקר עבודת האדם כל ימי חייו לזכות לנועם העליון, **לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו**.

ובשביל זה נתאווה משה כל-כך לארץ-ישראל, כי זה עיקר תשוקת כל הצדיקים לחזות בנועם ה' (הלכות ברכת הפירות, הלכה ד', אות ג').

מכתב

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב רי"ז)

עיקר הדרך לתשובה הוא לידע ולהאמין שה' יתברך בכל מקום ובכל דרגא, אפילו בכל הטומאות והזוהמות, בבחינת **ואציעה שאול הינד**, אפילו בתכלית הירידה וההרחקה, שאין ירידה למטה מזו גם עליהם הגיע רחמי בדור הזה לעוררם ולהקיצם לתומכם ולסעדם להחלימם ולרפאותם להחיותם ולשמחם.

קוה לה' ויושע לך בכל ענייך. אל תשכח שתהילה לאל כבר היית על ראש השנה בתוך קיבוץ קדוש כזה, ותהילה לאל, כבר זכית לטעום מעט מצוף דבש אמריו הנעימים, המחייך את הנפש לנצח.

שוש תשיש בחלקך הטוב, שתהילה לאל, כבר זכית לטעום וכו', ברוך ה', כי רחמי לא כלים.

עצות

(מספר לקוטי עצות - ליצנות - א')

● המלעיג על דברי חכמים, נידון בצואה רותחת. ועל-ידי-זה עולה עשנים סרוחים אל המח ומעקמין ומערבבין ומבלבלין דעתו, ואינו יכול להוציא מלמודו הנהגות ישרות, ולבו מטונף כמו בית-הכסא, ועל-ידי-זה עצתו חלוקה לעולם ואינו יכול לתת עצה לנפשו בשום דבר, ועל-ידי-זה גוזרין לגרש את ישראל ממקומם, ונלקח סוד העיבור מאתנו, ועל-ידי-זה נמשך מחלוקות.

● יש עכשיו ספרים הרבה, וגם עתידין להיות עוד ספרים הרבה. ואסור להלעיג על שום אחד מהם, כי כולם נצרכים להעולם.

תפילה

(מספר לקוטי תפילות א', תפילה ס"א)

רבונו של עולם, הצילני מכת לצים, ותשמרני תמיד ותצילני שלא אלעיג ולא אתלוצץ, חס ושלום, משום ספר מתורתך הקדושה, ותצילני מעונש הקשה והמר המגיע להמלעיג על דברי חכמים שהוא נידון בצואה רותחת, רחמנא ליצן.

הצילני נא, שמרני נא, שלא אכשל בעוון זה חס ושלום לעולם, שמרני שלא אכזה בגחלתן של חכמים אמתיים דקדושה, ואזהר בכבודם תמיד ולא יהיה עלי שום קפדא משום חכם אמתי דקדושה, עזרני ברחמיך הרבים הושיעני בחסדיך העצומים.

חיי מוהר"ן

(מספר חיי מוהר"ן - מעלת המתקריבים אליו, ש"ז)

שמעתי בשמו, שאמר: אני, אין לי מה לעשות בזה העולם כלל, כי בשבילי איני צריך לעשות כלל, רק **באתי להעולם לקרב נפשות ישראל להשם יתברך**. אבל איני יכול לקרב כי-אם מי שבא אצלי ומספר לי חסרונו, אני יכול לתקנו וכו'.

מידות

(מספר הא-ב - חלק שני, אמת)

- מי שאינו מדבר אחד בפה ואחד בלב, אינו מתיירא מטביעת מים.
- האמת מביא שבע.
- השלשול והעצירות בא על-ידי שקר.
- על-ידי אמת בא הקץ.

עליון